

Ο ΒΟΡΕΙΟΔΗΜΟΤΗΣ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ — ΟΡΓΑΝΟ ΣΥΝΔΕΣΕΩΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΒΟΡΕΙΟΔΗΜΟΤΩΝ ΚΑΣΤΟΡΕΙΟΥ — ΠΕΛΛΑΝΗΣ

ΕΚΔΟΤΗΣ ΔΩΡΑ Ν. ΜΕΝΙΔΗ - Δ) ΝΤΗΣ ΝΙΚ. Γ. ΜΕΝΙΔΗΣ ΕΔΡΑ: ΚΑΣΤΟΡΕΙΟΝ ΣΠΑΡΤΗΣ — ΤΗΛ. 57.531 ΕΤΟΣ 5ον δρ. φύλ. 47 — 9 Ιανουαρίου 1983

'Η τετραετία 1979 - 1982

Μὲ θάρρος καὶ αἰσιοδοξίᾳ «Ο ΒΟΡΕΙΟΔΗΜΟΤΗΣ» μπαίνει στὸ 5ο ἔτος τῆς ἐκδόσεώς του.

Πέρασαν τέσσερα χρόνια γεμάτα ἀπὸ δημοσιογραφικὸ ἀγώνα γιὰ τὴν προθολή τῶν φλεγόν των προβλημάτων τῶν Κοινοτήτων τῆς Βορειοδημότικης περιοχῆς. Πρέπει νὰ σημειωθεῖ ἴδιατερα πῶς ἀγωνίστηκε σκληρὰ στὸ πλευρὸ τοῦ τέως προέδρου τῆς Κοινοτῆτας Καστορείου καὶ Διευθυντοῦ του κ. Νικόλαου Μενίδη, γιὰ τὴν πρόδοο αὐτοῦ τοῦ τόπου. Νιώθει ὑπερηφάνεια, γιατὶ συνέθαλε ἀπὸ τῆς στῆλες του στὴν πραγμάτωση πλήθους μικρῶν καὶ μεγάλων ἔργων στὴν Κοινοτήτα Καστορείου, ποὺ ἀν σήμερα δλίγοι ἀμφισθητοῦν ἀπὸ κομματικὸ ἐπιτρεασμὸ, σύριο θὰ παραδεχθοῦν καὶ αὐτοὶ τὸ μεγάλο ἔργο ποὺ συνετελέσθη στὴν 4ετία τοῦ 1979-82.

Ο ἀπερχόμενος πρόεδρος κ. Νικόλαος Μενίδης φεύγει ἀπὸ τὴν Κοινοτήτα μὲ συνείδηση πάρα πολὺ ἡσυχῇ καὶ μὲ μιὰ θαθύτατη ἰκανοποὶηση. ὅτι διέθεσε ὅλες του τίς πνευματικές καὶ σωματικές δυνάμεις, γιὰ νὰ ἐπιτύχει αὐτὸ ποὺ σήμερα δέν μπορεῖ νὰ ξεφύγει ἀπὸ τὴ σκέψη καθετε καλοπροαίρετου πολίτη τοῦ Καστορείου.

Εἶναι καιρὸς πλέον νὰ μὴ παραλείψει νὰ τονίσει ἀπὸ τῆς στῆλες τοῦ «Βορειοδημότη» τὰ ἀκόλουθα.

— Εκφράζει τὴν μεγάλη του εύγνωμοσύνη καὶ εὐχαριστεῖ ἁβύτατα τούς κατεύκους οἱ ὅποιοι μέ τὴν ψῆφο τους καὶ χωρὶς καμιὰ προσωπικὴ ἐνόχληση ἀναγνώρισαν τὸ συντελεσθέν ἔργο του στὶς ἐκλογές τοῦ 'Οκτωβρίου 1982.

— Στοὺς συμπατριώτες του ποὺ δέν τοῦ ἔδωσαν τὴν ἐμπιστοσύνη τους εὔχεται νὰ νιώσουν τὴ χαρὰ καὶ ἰκανοποίηση, (μαζὶ τους καὶ ἐμεῖς), θέλεποντας τὰ ἔργα, ποὺ θὰ ἐκτελέσει ἡ νέα Διοίκηση τῆς Κοινοτῆτας μὲ Πρόεδρο τὸν κ. Νικ. Σκαρλατίνη. Γιά τρια, τουλάχιστον, χρόνια οἱ τολιτικὲς συνθῆκες θὰ εἶναι ἴδιανικὲς γιὰ τὴν πραγμάτωση περισσότερων καὶ μεγαλύτερων ἔργων. Εὔχεται στὸν νέο πρόεδρο κ. Νικ. Σκαρλατίνη καὶ τοὺς συνεργάτες του νὰ ἀξιοποιήσουν κατὰ τὸν καλύτερο τρόπο τὶς δυνατότητες, ποὺ τοὺς παρουσιάζονται, ὥστε μὲ τὴν βοήθεια τῆς Κυθερνήσεως τῆς Ἀλλαγῆς, γιὰ τὴν ὅποια τὸσο δραστήρια ἐργάστηκαν, νὰ ἐπιλύσουν τὰ πολλὰ μικρὰ καὶ μεγάλα προβλήματα τῆς Κοινοτῆτας. «Ο ΒΟΡΕΙΟΔΗΜΟΤΗΣ» θὰ συνεχίσει νὰ προσφέρει τὶς ὑπηρεσίες του βοηθώντας ἀπὸ τὶς στῆλες του τὸ ἔργο τῆς νέας Κοινοτικῆς Ἀρχῆς.

— Καθῆκον του ἐπιθεβλημένο θεωρεῖ νὰ ἐκφράσει τὶς ἀπειρες εὐχαριστίες του στὴν τ. Κυθερνήση τῆς Νέας Δημοκρατίας καὶ ἴδιατερα στὸν τ. Υπουργὸ Συντονισμοῦ κ. Κων.) μητσοτάκη ὁ ὅποιος ἐκθύμως ἀποδέχτηκε καὶ ἐνέκρινε τὴν πρόταση νὰ γίνει τὸ Καστόρειο ΑΓΡΟΤΙΚΟ ΟΙΚΙΣΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ.

— Εκφράζει ἀκόμη τὶς εὐχαριστίες του στὸν κ. Δημήτριο Δαθάκη τ. Υπουργὸ στὶς ἐνέργειες τοῦ ὅποιου πολλὰ ὀφείλει τὸ Καστόρειο καὶ ὁ ὅποιος βοήθησε πάρα πολύ στὴν ἐπίτευξη τοῦ σόλου Κοινοτικοῦ ἔργου, στὸν κ. Ιωάννη Σταθό πουλο θουλευτὴ καὶ τὸν κ. Σταύρο Μηνακάκη τ. θουλευτὴ, οἱ ὅποιοι ἔδειξαν μεγάλο ἐνδιαφέρον στὴν ἐπίλυση τῶν κοινοτικῶν προβλημάτων

Τέλος εὐχαριστεῖ καὶ τοὺς κ.κ. Νομάρχες Κώστα Βασιλείου τῆς Ν. Δημοκρατίας, ὁ ὅποιος ἀγάπησε τὸ Καστόρειο καὶ τὸ ύποστηριξε, καθὼς καὶ τὸν Νομάρχη τῆς Ἀλλαγῆς Γιάννη Σαβαλάνο, ὁ ὅποιος κατὰ τὸν χρόνο τῆς συνεργασίας μας ἐπέλυσε ἐπείγοντα προβλήματα τῆς Κοινοτῆτας. Πιστεύουμε πῶς τὸ Νέο Κοινοτικὸ Συμβούλιο θὰ τὸ ἀπαιτήσει αὐτὸ, ἀφοῦ ἔνα ἀπὸ τὰ μεγάλα ἔργα, τὸ ΚΟΙΝΟΤΙΚΟ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ εἶναι ἔτοιμο.

ΕΥΧΕΣ

Τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου μας

Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῶν ἀγίων ἑορτῶν τῆς θείας Ἐπιφανείας καὶ τῆς ἀνατολῆς τοῦ νέου Ἐτους, ἀπευθυνόμενος μὲ πολλὴν ἀγάπην πρός ἀπαντία τὸν Ἱερόν Κληριον καὶ τὸν εύσεβη λαὸν τῆς Θεοσάωστου Μητροπολίτεως ὡς μας, ὡς καὶ πρὸς πολὺς πριονιστεῖς μους ἀποδήμους εὐχομαὶ διλούχως ὑγείαν, χαράν καὶ εἰρήνην, εύτυχαν ἀποιμικήν καὶ οἰκογενειακήν καὶ κάθε πνευματικήν πρόσδοιν. + Ο Μοιρεμβασίας καὶ Σπάρτης

ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ

Τοῦ Κ. Νομάρχου Λακωνίας

Μέ τὴν εὐκαιρίᾳ τῶν ἑορτῶν τῶν Χριστουγέννων στέλνω σέ δλιους θερμές εὐχές γιὰ ὑγεία, εύτυχία καὶ χαρᾶ μαζὶ μὲ τὶς οἰκογενείες σας.

Βέβαιος γιὰ τὴ συμέχαιρη τῆς ἐποικοδομητικῆς συνεργασίας μας, εὐχομαὶ διαπολιτικὸ Χρόνος νὰ ἀποδειχθεῖ χρόνος προκοπῆς καὶ δημιουργίας γιὰ τὸν τόπο αὐτὸ ποὺ ἔχουμε ταχθεῖ νὰ ὑπηρετήσουμε καὶ χρόνος εἰρήνης, εύημερίας καὶ πριούδου γιὰ τὴν Πατρὶ μας.

Ο Νομάρχης
ΓΙΑΝΝΗΣ ΣΑΒΑΛΑΝΟΣ

ΕΥΧΕΣ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΕΣΩΡΑΪΣΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΓΕΩΡΓΙΤΣΙΟΥ Γ. ΣΜΥΡΝΙΟΥ

Ο Πρόεδρος τοῦ 'Εξωραϊστικοῦ Συλλόγου Γεωργίτσιον καὶ τὸν διαπολιτικό Χρόνος νὰ ἀποδειχθεῖ χρόνος προκοπῆς καὶ δημιουργίας γιὰ τὸν τόπο αὐτὸ ποὺ ἔχουμε ταχθεῖ νὰ ὑπηρετήσουμε καὶ χρόνος εἰρήνης, εύημερίας καὶ πριούδου γιὰ τὴν Πατρὶ μας.

Ο Πρόεδρος
ΓΕΩΡΓ. Δ. ΣΜΥΡΝΙΟΣ

Σοφές ἀλόδειες

• «Οποιος φορεῖ κίτρινα γυαλιά, βλέπει χρυσά τὰ χάλκινα νομίσματα. Οποιος φορεῖ γυαλιά τῆς κενοδοξίας καὶ φιλαυτίας, βλέπει χρυσό τὸν ἀαιτό του καὶ χάλκινους τοὺς ἄλλους».

• Ο κιαθένας ποὺ φαίνεται ἀπὸ μακρινά εύπυχος εἶναι πράγματι, ἀν τὸν ἔχεταισες ἀπὸ κιντά; Στὶς πιο πολλές φορές δέν εἶναι. «Κάθε τὶ ποὺ λάμπει, δέν εἶναι χρωστός».

• «Οποιος σπαίρει καλωσύνες, θερίζει ἀγάπες».

Θλήματα τῆς Κοινοτῆτας, τὰ ὅποια τὸ προβάλλει τὸ νέο Κοινοτικὸ Συμβούλιο καὶ θὰ θελήσει νὰ βοηθήσει στὴν ἐπίλυση τους. Πρῶτο καὶ μεγάλο πρόβλημα ποὺ ἀντιμετωπίζει ἡ Κοινότητα, κατὰ τὴ γνώμη μας, εἶναι τὸ ὑδρευτικό.

Τὸ μισὸ χωριό ζεῖ μὲ τὸ παράπονο, γιατὶ δέν ἔχει νερό νὰ πιεῖ καὶ τὸ ἄλλο μισὸ χωριό πίνει θολό ἀκατάλληλο νερό, γιατὶ τὸ ύδραγωγεῖον εἶναι καταστραμμένο ἀπὸ τὶς τρύπες ποὺ ἀνοίγονται, γιὰ νὰ βγάζουν τὰ ριζώματα (ἄλεπτο τὸματα), τὰ δόποια φράζουν τοὺς ἀγωγούς καὶ δέν ἔφηνον τὸ νερό νὰ φθάσει στὴ δεξαμενή.

Τὸ θέμα αὐτὸ τὸ θεωρούμε σοθαρότατο, γιατὶ τὸ περασμένο καλοκαίρι εἶχε διαπιστωθεῖ ἀπὸ τὴν 'Αγροτικὴ' Ιατρὸ συμπτώματα ἐντερικῆς λήμωνος ποὺ ἀποδόθηκαν στὴν μόλυνση τοῦ νεροῦ ἀπὸ ἀναρροφήσεις. Ο τέως Νομάρχης καὶ διοριστεῖς τοῦ γραφείου προγραμματισμοῦ, στοὺς δόποιους τέθηκε τὸ πρόβλημα εἰχαν δηλώσει ρητὰ πῶς στὰ τελειώσει ἔνα ἀπὸ τὰ τρία μεγάλα ἔργα, θὰ προγραμματισθεῖ τὸ ἔργο ύδρευσεως Καστορείου καὶ Καστριού.

Πιστεύουμε πῶς τὸ Νέο Κοινοτικὸ Συμβούλιο θὰ τὸ ἀπαιτήσει αὐτὸ, ἀφοῦ ἔνα ἀπὸ τὰ μεγάλα ἔργα, τὸ ΚΟΙΝΟΤΙΚΟ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ εἶναι ἔτοιμο.

Τά τελευταῖα ἔργα τῆς 4)ετίας

Μέσα στοὺς δύο τελευταίους μῆνες τῆς προεδρίας τοῦ κ. Νικολάου Μενίδη ἐκτελέστηκαν τὰ ἔξης ἔργα.

1) Μέ 300.000 δρι. γιὰ διγρατικὴ δόσηση στούς κατεύκλινταν τόν δρόμο καὶ τὸν μετέβαλαν σὲ ποτάμι τὸ χειμώνα, ἐκτός αὐτοῦ τὰ νερά τῆς δροχῆς πλημμύριζαν καὶ τὰ χωράφια. Τώρα ἔχαισφαλλοτηκαν μέ τὸ διχισμό πού ἔγινε. Μέ σωλῆνες πού τοποθετήθηκαν τὰ νερά διοχετεύονται στὸ ποτάμι. Ακόμη ἔγινε ή διαμόρφωση πού δρόμου πρὸς τὶς Λάκιες, διαπλατύνθηκε τὸ στενό γεφύρι τοῦ "Αγίου Αθανασίου στὶς Μάντρες" κατά 1,50 μ. καὶ τέλος καπασκευάστηκε ἔμα μικρό γεφύρι στὸν κεντρικό δρόμο τοῦ κάμπου.

Μέ τὶς 300.000 δρι. πού διέμυνηστο τὸ ποτάμι τοῦ Νικητάκη πριονιστοποιήθηκαν ἔχωραίστικά ἔργα στὸ Νικηφορίεπο τῆς Κοινόπητας.

3) Μέ τὶς 30.000 δρι. δωρεᾶς πού συμεργάστηκε τὸ ποτάμι τοῦ Νικητάκη πριονιστοποιήθηκε δρόμος ἀπὸ τὴ λάκικα ποὺ κ. Ιωάννη Κουτρουμπῆ στὸ μονοπάτι πού διηγεῖται στὴν ποτοθεσία «Πηγαιαδάκι». πρὸς τὸ διοικητή.

Σκοπός τοῦ ἔργου αὐτοῦ, σύμφωνα μὲ τὴ θέληση τοῦ δωρητῆ, εἶναι νὰ δοθεῖ ἡ δυνατότητα ποὺ πρέπει νὰ ἐπιλύσει τὸ ύδρευτικό πρόβλημα τῆς Κοινόπητας.

KOINONIKA

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ: Η κυρία Ασπασία Ι. Κύρη, θυγατέρα του έκλεκτού ζεύγους Σπύρου και Αννίτας Λούδη γέννησε στήν Αθήνα ένα ύγιεστατο αγόρι.

— Η κυρία Έλένη Π. Χρόνη θυγατέρα του Παναγιώτη και Ντίνας Κατσίκη - Μενίδη άπόκτησε μετά τά δυό της δημορφα κοριτσάκια και ένα ύγιεστατο αγόρι.

— Κορίτσια δημορφα και χαριτωμένα γέννησαν οι σύζυγοι των 1) Αθανασίου Παπαδόπουλου από το Καστόρειο, 2) Απόστολου Ν. Πανταζέλου, 3) Σπύρου Β. Μόρφη και 4) Ήλια Ν. Κοψίδη.

— Η κ. Τατιά Ηλιόπουλου - Καρδούνη γέννησε αγόρι. Τγιάτσατα αγόρια γέννησαν και οι σύζυγοι των Γεωργίου Σχρούμπελου, Ιωάννη Μοσχοδίτη και Σπύρου Αντωνόπουλου. Νά τους ζήσουν. Συγχαρητήρια.

ΑΡΡΒΩΝΕΣ: (Η δ) δα Τατιά Γ. Μακεσώτη από τήν Αγόριανη και δ Παναγ. Παράσχος έδωσαν άμισθιαν υπόσχεση γάμου. Καλές στέψεις.

ΓΑΜΟΙ: Τέλεσαν στήν Αθήνα τις στέψεις τους δ Δημήτριος Γ. Μιχαλόχρηστας και ή Γαρυφαλία Εύθ. Πανταζέλου. Αναχώρησαν για τόν Καναδά.

— Έπισης τέλεσαν τις στέψεις τους τά ζεύγη Γεώργιος Ηλ. Σωργιώς και ή δ) δα Βούλα Κατρίτση, Παναγιώτης Καπιτούλης και Βούλα Δ. Ταϊγκρα. Στά γιόπαντρα ζευγάρια εύχόμαστε ζωή εύτυχη σμένη.

ΘΑΝΑΤΟΙ: Πέθανε στήν Σπάρτη δ Ιατρός Ανάργυρος Κανέλλης πατέρας της κυρίας Έλένης Δημ. Μελλά.

— Στις 16-11-82 πέθανε ξαφνικά από καρδιακό έμφραγμα δ Νικόλαος Ι. Αποστολάκος έτών 54.

— Πέθανε στις 17-12-82 από καρδιακό έμφραγμα δ Κων. ιος Λεωνίδα Τζωρτζάκης έτών 44.

— Πέθανε στήν Σπάρτη και κηδεύτηκε στήν Πελλάνα δ Ηλίας Αριστ. Κουρεμπής έτών 65.

— Στό Γεωργίτσι πέθανεν ή Μαριγώ Γεωργόπουλου του Σπ. δ Νότης Φουντούλης και ή Κατίγρω Σχρούμπελου.

— Στήν Καλαμάτα πέθανε ή Χριστούλα Μπαθρέλου Τσαγκάρη από τό Γεωργίτσι.

— Πέθανε στήν Αθήνα ή σύζυγος του Ευαγγέλου Α. Γκούζοβη.

— Πέθανε στήν Καλαμάτα και κηδεύτηκε στό Γεωργίτσι δ Αθανασίου Αθανασόπουλος σέ ήλικια 96 έτών.

— Στήν Αγρίνιων πέθανε δ Δημήτριος Βέργαρδος έτών 82. Πρό λίγο χρόνο είχε έλθει από τήν Αυστραλία, όπου είχε πάει νά δειτ α παιδιά του.

— Στήν Αγρίνι δου είχε μεταναστεύει από τό 1956 πέθανε δ Γεωργίως Καρδούνης του Αθανασίου ζλλοτε μεγαλέμπορου Β.Δ.

— Στό Καγαδά πέθανε σέ ήλικια 25 έτών δ Ιωάννης Σταθόπουλος από τή Μαρούλα πατέρας δύο παιδιών.

Τρέστη καρδιακή έγχειρηση και έζησε μία δοδομάδα. Τή σορό του μετέφεραν στό χωρί του Μαρούλα Σπάρτης όπου κηδεύτηκε μέ συμμετοχή δλου του χωρίου.

Ο Βορειοδημήτης συλλυπεῖται τους συγγενεῖς.

Η νέα έφημερίδα

Λίγες μέριες πιρό πών Κοινωνικών έκιλογών έκδόθηκε δη νέα Έφημερίδα «ΤΟ ΚΑΣΤΟΡΙ». Επειδή συνέπεσε νά πρωτοκυκλιοφορήσαι λίγες μέρες πιρό πών έκλιογών, θεωρήσαμε πώς τούπιο ζγιμε γιά δάντιπερισπασμό του Βορειοδημήτη, δ δποίος υποστήριζε σθεναρά τήν υποψηφιότητο του Διευθυντού που, γι' αύτό δποιφύγαιμε νά σχολιάσουμε τό γεγονός. Από πήν δάνγνωση τού δεύτερου φύλλου πεληροφοριούμαστε, δη θά συμεχιθεί ή έκδιοση.

Είναι πολύ εύχάριστο γεγονός γιατί πό Καστόρειο άποκτα και δεύτερο δημοσιογραφικό δργανο, μιά δεύτερη δύναμη, γιά τή διεκδίκηση και πριοσθιή πών συμφέροντων πιρό πόπου μιας.

Στή Νέα Έφημερίδα ευχόμαστε κιαλή έπιτυχία σπούς σκιοποίους πιρό ζχει τάξει. Δέν δημιούργησε μέρος πώς θά προσφέρει θετικές ωφέλειες δχι μάρο στό Και απόρειο, ζλλά και σέ δλόκλητη τή Βορειοδημήτηκη Περιοχή. Τού τό εύχόμαστε.

«Ο ΒΟΡΕΙΟΔΗΜΟΤΗΣ»

Γεώργιος Σούχλερης

ΣΤΟ ΔΡΟΜΟ ΤΡΙΠΟΛΕΩΣ 31
ΛΕΙΤΟΥΡΓΕΙ ΚΑΦΕ - ΜΠΑΡ - ΟΥΖΕΡΙ
ΠΡΟΣΦΕΡΕΙ ΕΚΛΕΚΤΟΥΣ ΜΕΖΕΔΕΣ
ΚΑΙ ΣΑΝΤΟΥΙΤΣ ΤΗΛ. 28-963

ΑΡΧΑΙΑ ΠΕΛΛΑΝΑ

Οι δανασκαφές στά δρχαίας τής Πελλάνας έχουν διασκοτεί από πολλούς μήνες. Μετά τήν ζγκριση 500.000 δρχ. άς έλπισουμε πώς σύντομα θά άρχισουν παρ' όλο πού είσερ χόμεθα σέ λιγο στό χειμώνα και οι έργασίες θά δυσκολεύονται.

Στήν Πελλάνα δανακαλύφθηκε δ μεγαλύτερος δρχαίος τάφος πού υπάρχει στόν Ελλαδικό χώρο.

Είναι λαξευτός 10 μέτρα διαμέτρου κωνικός του αύτού ψφους. Χρονολογείται από τό 1500 π.χ. και μαζί μέτούς ζλλους δαποτελούσε τό νεκροταφείο τής βασιλικής οι κογένειας του Τυνθάρεως ή του Μενελάου. Χρησιμοποιήθηκε για την γενωρίσει τόν δάχεχαιραστο Νίκιο μέ τόν δαδιαμάντιμο χαριστήριο πού ποιασθητική του ειλικρίμεια, μέ τά υπέροχα ιδανικά και θαυμάσιες ίδεις που ποιού, διται πόν πρωτογνώριζες τά διαπιστώνες δλ' αύτα και σέ κατακτούσε κυριολεκτικά. Συγκιλομόστηκε δλη ή Σπάρτη δπό πόν ξαφνικό χαμό του.

Θά συγκιλανισθούν και δσοι τό μάθουν στό δέξωτερη, πού πόν γινώρισται και ποιασθητική της πρωτοχρονιάτικης ζραδιάς. Η κυρία Ασημίνα έπεστρεψε στή Λέσχη και ή διήγηση του παθηματός της έκαμε πολλή αίσθηση στόν κόσμο.

Εύχήθηκε γά μήν ακούστηκε από τους περιοίκους λόγω τής οικογενειακής γιορταστικής ζημέσφαιρας τής πρωτοχρονιάτικης ζραδιάς. Η κυρία Ασημίνα έπεστρεψε στή Λέσχη και ή διήγηση του παθηματός της έκαμε πολλή αίσθηση στόν κόσμο.

Δέν πόν τόν περιπάτης ποιασθητικής ζημέσφαιρας της Σπάρτης, μέ τά υπέροχα ιδανικά και θαυμάσιες ίδεις που ποιού, διται πόν πρωτογνώριζες τά διαπιστώνες δλ' αύτα και σέ κατακτούσε κυριολεκτικά. Συγκιλομόστηκε δλη ή Σπάρτη δπό πόν ξαφνικό χαμό του.

Θά συγκιλανισθούν και δσοι τό μάθουν στό δέξωτερη, πού πόν γινώρισται και ποιασθητική της πρωτοχρονιάτικης ζραδιάς. Η κυρία Ασημίνα έπεστρεψε στή Λέσχη και ή διήγηση του παθηματός της έκαμε πολλή αίσθηση στόν κόσμο.

Δέν πόν τόν περιπάτης ποιασθητικής ζημέσφαιρας της Σπάρτης, μέ τά υπέροχα ιδανικά και θαυμάσιες ίδεις που ποιού, διται πόν πρωτογνώριζες τά διαπιστώνες δλ' αύτα και σέ κατακτούσε κυριολεκτικά. Συγκιλομόστηκε δλη ή Σπάρτη δπό πόν ξαφνικό χαμό του.

Θά συγκιλανισθούν και δσοι τό μάθουν στό δέξωτερη, πού πόν γινώρισται και ποιασθητική της πρωτοχρονιάτικης ζραδιάς. Η κυρία Ασημίνα έπεστρεψε στή Λέσχη και ή διήγηση του παθηματός της έκαμε πολλή αίσθηση στόν κόσμο.

Δέν πόν τόν περιπάτης ποιασθητικής ζημέσφαιρας της Σπάρτης, μέ τά υπέροχα ιδανικά και θαυμάσιες ίδεις που ποιού, διται πόν πρωτογνώριζες τά διαπιστώνες δλ' αύτα και σέ κατακτούσε κυριολεκτικά. Συγκιλομόστηκε δλη ή Σπάρτη δπό πόν ξαφνικό χαμό του.

Θά συγκιλανισθούν και δσοι τό μάθουν στό δέξωτερη, πού πόν γινώρισται και ποιασθητική της πρωτοχρονιάτικης ζραδιάς. Η κυρία Ασημίνα έπεστρεψε στή Λέσχη και ή διήγηση του παθηματός της έκαμε πολλή αίσθηση στόν κόσμο.

Δέν πόν τόν περιπάτης ποιασθητικής ζημέσφαιρας της Σπάρτης, μέ τά υπέροχα ιδανικά και θαυμάσιες ίδεις που ποιού, διται πόν πρωτογνώριζες τά διαπιστώνες δλ' αύτα και σέ κατακτούσε κυριολεκτικά. Συγκιλομόστηκε δλη ή Σπάρτη δπό πόν ξαφνικό χαμό του.

Θά συγκιλανισθούν και δσοι τό μάθουν στό δέξωτερη, πού πόν γινώρισται και ποιασθητική της πρωτοχρονιάτικης ζραδιάς. Η κυρία Ασημίνα έπεστρεψε στή Λέσχη και ή διήγηση του παθηματός της έκαμε πολλή αίσθηση στόν κόσμο.

Δέν πόν τόν περιπάτης ποιασθητικής ζημέσφαιρας της Σπάρτης, μέ τά υπέροχα ιδανικά και θαυμάσιες ίδεις που ποιού, διται πόν πρωτογνώριζες τά διαπιστώνες δλ' αύτα και σέ κατακτούσε κυριολεκτικά. Συγκιλομόστηκε δλη ή Σπάρτη δπό πόν ξαφνικό χαμό του.

Θά συγκιλανισθούν και δσοι τό μάθουν στό δέξωτερη, πού πόν γινώρισται και ποιασθητική της πρωτοχρονιάτικης ζραδιάς. Η κυρία Ασημίνα έπεστρεψε στή Λέσχη και ή διήγηση του παθηματός της έκαμε πολλή αίσθηση στόν κόσμο.

Δέν πόν τόν περιπάτης ποιασθητικής ζημέσφαιρας της Σπάρτης, μέ τά υπέροχα ιδανικά και θαυμάσιες ίδεις που ποιού, διται πόν πρωτογνώριζες τά διαπιστώνες δλ' αύτα και σέ κατακτούσε κυριολεκτικά. Συγκιλομόστηκε δλη ή Σπάρτη δπό πόν ξαφνικό χαμό του.

Θά συγκιλανισθούν και δσοι τό μάθουν στό δέξωτερη, πού πόν γινώρισται και ποιασθητικ

Ανιψιέ μου

Ήταν άνάργη νά συνχιστείς και γά μου στενοχωρήθεις τό σο πολύ, δρέ άνιψι μ', μέ κενα τά κουκιά; Τί ήθελα πού σπέργραψα; Θά τά άλλάξεις είπες; δχι, γιά σνομα τού Θεού δέν τά θέλω τέτοια Αφρικάνυκα κουκιά, ούλα ίδια είναι. Δέν ξέρεις, γιατί δέν τά θέλω. Πού νά στά λέω και πώς νά στά μονολογήσω. Ή θειά σου δέν θέλεις ούτε νά τά δεῖ, και μέ τό δίκιο της, γιατί δέν θά στό κρύψω, δρέ άνιψιέ, έχει δίκιο. Θά στό γράψω και νά μή μέ παραξηγήσεις. «Όταν γύρισα πού λές, άπό τό ταξίδι πούκανα στάς Εύρωπαίς χώρας, (θά στό περιγράψω και αύτό μήπως και σου άλλάξω τό μυαλό, γιά δυσ μου είχες γράψεις) άπό δύο χρόνια τώρα γιά κείνη τήν Ε.Ο.Κ.).

Λοιπόν σάν επέστρεψα τά κουκιά σου είχαν καρπίζεις μάζεψα μάζεψα. Η θειά σου δέν ήθελε νά τά δράσεις έγω έπεμβα. — Θά τά δράσεις.

— «Οχι δέν τά δράξω, δέν τά θέλω. Έπιμονή έκεινη, πίση είγω, ώσπου άρχισε δ καυγάς. Στό τέλος υπερίσχυσε τό δίκιο του Ισχυρότερου.

— «Αμα τά θέλεις δράστα και φάτα. Αύτό ήθελα και γώ.

«Ανοιξα τό πράσινο μάτι τής κουκίνας, τάδρασα και τάφαγα. Βρέ παιδίμι' τί νά σου πώ; Τί νά σου μολογήσω. Τί ήταν αύτό που έπαθα; Φουτωσα και κόντεψα νά σκάσω. Είχα και αποπάνω τή θειά σου, που μούλεγε.

— Καλά γά πάθεις. Δέν στό είπα έγω; Νά, γιατί δέν τάθελα ήθελές τα έμπτα χει... συγγρίμη έπαθε στα ήθελα νά γράψω. Πώς τή γλύτωσα και δέν έπαθα σταμαχιακή έκριξη; Αύτό ήθελα νά σου γράψων και συχώραμε.

Σέ μιά στιγμή που τό στομάχι μου είχε γίνει τούμπανο και είπα, τώρα πιά έφτασε τό πλήρωμα τής συντέλειας του ήγαπητού σου θείου, νά και μάζε δροντή άκοντησαν σάν κεραυνός.

— Παναγιάς μου τί έγινε, τί έπεσε; έμπηξε μάζε φωνή ή θειά σου.

— Γυναίκα, τίποτε, τίποτε, μήν άνησυχεις ήρχισε πόλεμος διαέριου δομηδρισμού. Σέ λέγο άρχισαν ριπές, δολή κατά δολή, που λέγε και στό στρατό, κανονιές δρογτώδεις, ριπές τρίζουσες, όποτρίζουσες, κούφιες και στό τέλος ήρεμια στό μέτωπο του στομαχιού. «Άλλα τί νά σου πώ άνιψι μ' ανοιξε άλλας πόλεμος μέ τή θειά σου. Πού νά πάεις και που νά σταθείς; Ούλο τό σπίτι είχε πονηγεί άπό τά άσρυξιρόνα άερια. Έγω ούλα τά ύπόφερα και τά άγέρια και τήν γκρίνια φτάνεις που έσφορτώθηκα δ' έρημος, άλλα ή θειά σου θυμωμένη σηκώθηκε, έρριξε πάνω τό παλτό της, άγοιξε τήν πόρτα, τήν έκλεισε μέ δύναμη και τόσκασε.

— Έγω τί γάκανα; Σύ τί θάκανες στή θέση μου; σίγουρα τό διο που έκανα κι' έγω. «Ανοιξα τά πορτοπαράθυρα νά δρεις δ' έχθρός και νά μπούν οι συμμαχικές άγρινες δυνάμεις νά έσκαθαρίσουν τήν μοιλυσμένη άτμοσφαιρα.

Περιμένω, πού λές, γά ρθει ή θειά σου, που νά φανεί. «Εφτασε τό δράδυ, νύχτωσε, πουθενά, ούτε φωνή ούτε άκρωση. Στές 10 τή νύχτα που λές άκουσα τό τηλέφωνο. Ντρίνιν, ντρίνιν, γεριν, τρεις φορές πρόλαβε νά χτυπήσεις ώσπου νά τό σηκώσω. Άκρουστηρα. Είπα έμπρός, άλλα τίποτα καμιά μιλιά άπό τήν άλλη τή μεριά.

Τόδαια στή θέση του. Είπα: σίγουρα θάγκι ή θειά σου και ήτα πήρε τό τηλέφωνο, νά δει είμαι στό σπίτι, ή τό έχω σκάσει κι' έγω. Τή δεύτερη φορά άκουσα νά μου λέεις.

— «Ε, άντρα, τί γίνεται; τέλειωσε δ πόλεμος;

— «Ελα, ρέ γυναίκα μ' τώρα πιά; ήρεμια, ήρεμια, ειρήνη, ειρήνη σου λέω στό μέτωπο του στομαχιού. «Όλα τέλειωσαν κι' έγω άποκαταστάθηκα στή μπρότερη κατάσταση.

— «Αγοιξες τά παράθυρα νά φύγουν τά άερια;

— «Αμέ, άμέ, αύτό έλειπε νά μή τ' άγοιξω. «Ηθελες νά μέ δρεις σκαστό έδω μέσα κατά που έγινε;

— Κοίταξε, κακομοίρη μου μή μέ κοροϊδέψεις, γιατί θά σέ διώξω άπό τό κρεβάτι...

— «Ελα, έλλα άφοῦ στόπα άποκαταστάθηκα σου λέουν.

— «Ε, τότε, έλλα νά μέ πάρεις, γιατί φοβάμαι νά έρθω μοναχή.

Πήγα και τήν πήρα. Περάσαμε μιά δραδυά ήσυχη, ήρεμη, ευχάριστη και εύτυχισμένη - σου λέουν...

«Ο ΒΟΡΕΙΟΔΗΜΟΤΗΣ»

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΝΙΚ. Γ. ΜΕΝΙΔΗΣ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

ΜΑΡΙΑ ΜΕΝ. ΛΙΟΥΝΗ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Έπιησία έσωπερικού δριχ. 300

Έπησία έσωπερικού

Η.Π.Α. — Καναδᾶ δολ. 20

Άστραλας δολ. 18

Χειρόγραφα δέν επιστρέφονται

ΑΒΡΑΑΜ ΛΙΝΚΟΛΝ

Τού Συνεργάτη μας κ. Δημ. ΠΑΝΤΟΥ

«Η ήγάπη του γιά τόν άνθρωπο είναι, φανερή, ζωγραφής άφηρημένες σκέψεις. Φανερώνει μέ ταφήνεια μία έμπειρια και ένα πνεύμα ζωής που γίνεται γιά δύος μας άκτινονδόλο φως. Κάθε πολίτης έχει άξιοπρέπεια και δικαιώματα στήν κοινωνία διόπου κατοικεί, έλευθερία, άσφαλεια κ.λ.π.

Τό φτωχό άγροτόπουλο, έφηδος πιά, άφήνει τήν έξωχηκή του καλύδα στό Κεντάκι τής Αμερικής, άποχαιρετάει μέ δάκρυα τούς γονείς του και φεύγει γιά τήν πολιτεία. Φτωχός ή ίδιος αισθάνεται μία ίδιατερη συμπάθεια πρός τούς φτωχούς, τούς άφρωστους, τούς σκλάδους. Γι' αύτό και ή νεανική του φυσή λαχταρέει νά κάνει δύτι μπορεί, νά δώσει δλη του τήν ήγάπη σ' αύτούς. Στίς άρχες τού περασμένου αιώνα στήν Αμερική δργιάζει τό έμποριο των Μαύρων. Σκληρόχαρδοι έμποροι, τούς ξερρίζων άπό τίς οικογένειες τους και τούς πούλαγαν στίς άγορές μέ ένα τρόπο πολύ έξευτειστικό. Ο Α. Λίνκολν δρέθηκε πολλές φορές μπροστά στό σκλαβοπάζαρο. Αγανάκτησε. Δέν μπορούσε γά παραδοχεί μέσα του, πώς δρίσκονται άνθρωποι, πού μεταχειρίζονται τά άδέλφια τους χειρότερα κι' άπ' τά ζωά. Μπροστά στό Θεό, σκεφτόταν, δέν υπάρχουν δισποροί, και μαύροι, δούλοι κι' έλευθεροι, άλλα δλοι είναι παιδιά έκεινου. Κι' δημας τά τί καταγύμα! κάτι έπρεπε γά γίνει. Μία έπανάσταση, μία διαμαρτυρία, γιά νά σταματήσει τό κακό. Ο ίδιος πρώτος στίς έπαλξεις. Τό δάλει στόχο του. Θά άγωνιστει μέχρι τέλους, ώσπου γά καταργηθεί δ' άπανθρωπος αύτός θεσμός τής δουλειάς. Ο Α. Λίνκολν είχε ξεκινήσει δ' ίδιος φτωχός. Δού λεψε σκληρά στήν παντοπάλης, ξυλοκόπος μέ τό αίμα του και τόν ίδρωτα του κατόρθωσε γά σπουδάσει. «Έγινε δικηγόρος. «Ολο αύτό τό διάστημα αισθάνθηταν τόν έαυτό του υποχρεωμένο νά δοηθείει κάθε άνθρωπο που είχε γίνει άναγκη. Καί τό έκανε μ' ένα τρόπο άπλο, άδρυνο, ώσπου ήρθε η ώρα γιά νά ξεκινήσει γιά τή μεγάλη μάχη. Η ήγάπη του είναι δοσμένη τώρα στούς μαύρους άδελφούς του. Γι' αύτό και άρχιζε γιά χάρη τους μία σωστή σταυροφορία. Στέλνει συγέχεια διαμαρτυρίες στήν Κυβέρνηση.

Διαφωτίζει τό λαό μέ δημιλίες που ήταν γεμάτες πόνο και λαχτάρα γιά τή δικαιοισύνη. Επικοινωνεί μέ δύος θά μπορούσαν γά τόν δονηθήσουν. Προσεύχεται θεριά. Στήν άρχη συνάντησε μεγάλη άντιδραση. Έναντίον του ξεσηκώνεται μεγάλοι και τρανοί. Μά δ' Α. Λίνκολν δέν λέει νά καταθείει τά δύλα. Είναι άποφασισμένος άκομη και τή ζωή του νά δώσει γιά μά υπόθεση τόσο ιερή και άγια. Γι' αύτό και συνεχίζει τόν άγωνα του. Καί δ' θεός τόν δραβεύει. Σιγά σιγά η κοινή γνώμη πηγαίνει μέ τό μέρος του. Αρχίζει δ' άσρος νά καταλαβαίνει τόν θίκαιο άγωνα τού Α. Λίνκολν. Γι' αύτό και τόν προτέλευτο τό 1859 άντιπρόδρομο των Ηνωμένων Πολιτειών. Φαίγεται δημας δέν είχε φτάσει άκομη ή ώρα.

«Άλλα νά που τόν άλλο χρόνο γίνεται κάτι πολύ μεγάλο. Τόν έκλεγουν πρόεδρο τόν Ηνωμένων Πολιτειών. Μέ πολλή προσευχή και δέος άγαλαμβάνει τό μεγάλο αύτό άξιωμα. Βασικός του πόθος και έπιδιωχη τώρα μένει έκεινος, που ήταν δ' άγωνας του μία δόλκηληρη ζωή. Γιά νά καταργηθεί δ' δουλειά χρειάστηκε άκομη σκληρά γά παλεύει, ώσπου τό 1863 μέ χέρι τρεμάμενο άπό συγκίνηση έβαλε τήν υπογραφή του στό διάταγμα γιά τήν άπελευθέρωση 4.000.000 δούλων. Τό διεντρό άλλα και οι άγωνες, οι θυσίες μάς δόλκηληρης ζωής, ήρθε η στιγμή γά έκπληρωμαν. Μπροστά του οι έλευθεροι μαύροι γονατίζουν άπό εύγνωμοσύνη. Μά έκεινος τούς δείχνει τόν ούρανό και τούς καλει νά γονατίσουν μπροστά στόν Θεό και γά τόν εύχαριστήσουν γιά τήν έλευθερία που τούς έχαρισε. Αύτό έκανε και δ' ίδιος μαζί μέ δλο τό έθιος του.

Μέ τό περίφημο διάγγελμά του καλούσε δλο τό λαό νά δοξολογήσεις. Έκείνον που μάς εύλογούσε και δέν μπορούσε νά μάς λησμονήσεις. «Ας τόν εύχαριστήσουμε λοιπόν γιά τήν δοθείαν του και τή γίνη. «Η ήμέρα τόν εύχαριστήσων» δύομά στήκε ή ήμέρα αύτή τής δοξολογίας, άπό τότε γιορτάζεται κάθε χρόνο στήν Αμερική.

Έφέτος συμπληρώνονται έκατόν είκοσι δύο λαόληρηρα χρόνια από τήν ιστ